

כד:

עין משפט
גר מצוה

עז א מי' פ"א מהלכות
פסה"מ הלכה 3:
עב ב מי' פ"ו מהלכות
מעה"ק הלכה יא:

תורה אור השלם

1. וְלִקְחַת מִדֶּם דָּפִר וּנְתַתָּהּ
בְּרִנְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ
וְאָתָּה אֵל הֵדֶם תִּשְׁפֹּךְ אֶל יִסּוּד
הַמִּזְבֵּחַ:
שָׁמוּ כֹה, יִבִּי
2. וְלִקְחַת מִדֶּם הַחֲטָאֹת
בְּאֶצְבָּעְךָ וְנָתַן לְרִנְתָּהּ מִזְבֵּחַ
הַעֲלֵה וְאָתָּה דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יִסּוּד
מִזְבֵּחַ הָעֲלֵה:
יְקִרְאֵה ד', כֹּה
3. וְשִׁבְלֵי יִבְרָח אֶת אֶצְבָּעוֹ
הַיְמָנִית מִן הַשֵּׁמֶן אִשֵּׁר כֹּה
הַשְׁמָאִלִית וְהִזָּה מִן הַשֵּׁמֶן
בְּאֶצְבָּעוֹ לִפְנֵי פְנֵימִים לְפָנֶי
הַיְמָנִית:
יְקִרְאֵה ד', כֹּה
4. וְהִקְרִיב וְהִקְרִיעִים יִרְחֵץ
בְּמֵיֵם תִּשְׁפֹּךְ בְּדִקְוֹת אֶת הַכֹּל
וְהִקְרִיב מִזְבֵּחוֹתָ עֲלֵה הַזֶּה
אֲשֶׁר רִיחַ נִחֻחַ לַיהוָה:

מוסף רש"י

[illegible]

אחרי למידת און און דרליעה, דכתי
בר בר חנה נפקא. דהא כתיב נ

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

במקרא נדרש לפני ולאחריו קמיפני. הא דפליגי אמורס
צפרק השאל (צ"ט דף ע"ה) במקרא נדרש לפני ולא
לפני פניו ופרץ ממנתי' דהשאל לא מצי למימר דההיא ר"ש דלא
דריש קרא לפני דהתם הוי מטעמא דהו"ו מוסיף על ענין ראשון
ומודה ר"ש דלאחר צבומקן רבז
(מנחות דף י"ט.) היינו טעמא דר"ש
והצ"ח וי"ו מוסיף על ענין ראשון
וגבי ולקח נתן לא אמרינן וי"ו מוסיף
על ענין ראשון ^א ולאכ' לילף קבלה
ממנתינה צימין כדפי' התם בקוטרס
דלכצבו הפסיק הענין צין ולקח
לנתן ופ' י"ד קמא דקדושין (דף טו):
משמע דכולי עלמא דרשינן על
מקרא לפני בלא וי"ו מוסיף על
ענין ^א ולאכ' ^ב איכא למילף קבלה
ממנתינה דפרץ ונקיש מזהה לתלמוד
תורה וצפ"ק דראש השנה (דף ט'):
דרשי כולי עלמא מקרא לפני וצלפני
פניו ולאחריו פליגי ובמקור קשה טפי
דקאמר רבי אלעזר צ"ש כל מקום
ראשון צ"ל אחריו שיה' נתינה

הכהן את אצבעו הימנית והרי קמיעה
דלא כתיב בה אלא כהונה ^ז ותנן ^ח קמץ
בשמאל פסול אלא ^ט אמר רבא או אצבע
או כהונה א"ל אב"י הרי הולכת אברים
לכבש דכתיב בהו כהונה דכתיב ^י והקריב
הכהן את הכל [והקמיר] המזבחה ^{יא} ואמר מר זו
הולכת אברים לכבש ^{יב} ותנן ^{יג} בהגל של ימין
בשמאלו ובית עורה לחוץ ^{יד} כי אמרינן או
אצבע או כהונה בדבר המעכב כפרה דומיא
דמצורע והרי קבלה דכתב ^{טו} בהו כהונה
ודבר המעכב בכפרה הוא ותנן קבל בשמאל
פסול ^{טז} ור"ש מכשיר ר"ש תרתי בעי ^{יז} מי בעי
ר"ש תרתי והתניא רבי שמעון אומר כל מקום
שנאמר יד אינו אלא ימין אצבע אינו אלא
ימין אצבע לא בעיא כהונה כהונה בעיא
אצבע ואלא כהן למה לי בניהונן ^{יח} והרי
זריקה דלא כתב בהו ^{יט} אלא כהונה ותנן זרק
בשמאל פסול ולא פליג רבי שמעון אמר
אב"י פליג בברייתא דתניא קיבל בשמאל
פסול ורבי שמעון מכשיר זרק בשמאל
פסול ורבי שמעון מכשיר אלא הא ^כ דאמר
רבא ^{כא} יד יד לקמיעה גלל גלל לחליצה ^{כב} און
און לרציעה למה לי מדרבה בר בר חנה
נפקא חד לקומץ וחד לקידוש קומץ

מליקה ומשנה היא לקמן
הפסולין שזלקו מליקתן
המלך בשמאל או בליה
ש"ס לקצר כמה משניות
הועפות לא אחו בדיקשא
פסל שפיר בשמאל דילין
דס חטאת (לקמן דף נח).

ה' אל ר"ש מנצח ועוד חו
אל אצבע צעיא אצבע
גל וז מהמיקרא פ פרי
לפר"ת דלפילו גרס צנצ
טעמא דר"ש זא לעזודה
דמח לעיל וזי נאמרה
נפאקאמיה נפאקאמיה
מח זא אלא אלא אלא
אצבע וזי דמליקא שיה
נאצבע נמי דמפסט הס
קי אצבעו דכמיב גזי
אל ר"ש דמח קצב

ג"ש מפורשת בפ"ק דקידושין: מדרבה
אילו אלא ימין, יד יד למה לי: לקידוש
:

ודרש. (ב) ר"ס ספר מקרא דרש לאחריו ולא לפניו הילכך
 אונתן דכתיב בתייה קאי ולא אולקח דכתיב לקמיה ורצנן
 מקרא דרש לפניו ולאחריו: **מפקא מדאבוא.** מוצאת מכלל
 אביו ומכלל דברי חכמים: **כל מקום שנאמר אצבע בקבלה.**

ר' אלעזר בר"ש דריש אצבע חולקת
היינו לפניו ולא אונתן: שינה
שקבל בשמאל ^א וקאמר
במקום שנכתב שם תתנו וד
שלא נכתב בו: וקאמר
זכר המילואים כתיב: ולא
גוי פניו. דלא דריש להאי באצבע
מילואים חולקת ולא לאחריי דלא
דריש להאי באצבעו דחטאת יחיד

(קרא ד) אונתן והיינו פליג אלדאסה
סבר לאחריז ולא לפניו ואדרבנן
סברי צין לפניו צין לאחריו:
כגון הכהן או הכהנים:
רבי צעין. אלצע וכהונה כגון האי
דרא דמתיב גבי זריקה טחטא ולקח
מדם הטחטא באלצעו וקאמר
ויצחק הברא ימינו צין דמא

שינויי נוסחאות

דרג של ימין. נוסח ביר שחלל נכבד
 שסוס דרגל ימין קצצה מחילה
 ש' הראש כדקיימא לן צ"פ ד' דסדר
 מוא (דף סה:) והילכך מוליך הראש
 ימין שהוא חשוב והדרגל בשמאל: וזית
 וזית לחוץ. כלפי העם ומקום החמך
 פני המוליך דהכי שפיר שלל יראה
 חמך: **המעבד כפרה דומיא.**
 הוזה של מזורע כוון (דף קמ"ה)
 ככלל הולכת איברים ללא מעבדא
 שפרה דהוה עצמו שלל העטרו
 ימין כשר (דף קמ"ה) לא עשיא ימין: קבלה
 חזר בה כהונה. דכתיב והקריבו
 יי אהרן הכהנים ואמר מר (דף ע"ז)
 בלל הדם: ואלא כהן למה לי.
 קבלה הא כתיב בני אהרן (דף קמ"ה)
 ואלא לאמרימי אמיני אחא: כהיכונ.
 נגדי כהונה: ורק בשמאל פסול
 משא. אשאר ר' זכוריס
 כחב זהו אצל אלל חזקו
 הכהנים אצל בזריקת חטאת מודה
 ש' כדאמר לעיל באצטרו ונתן שלל
 הא נתינה אלל צימין: ואלא הא
אמר רבא. בנמחות צפ"ק (דף קמ"ה)
 יד לקמינה. כפרשת מזורע עשר (דף קמ"ה)
 ון ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
 וקאמר רבא יד דמזורע אחי ג"ש
 ימין: ואיכר כחב יד בקמינה: וחימלא
 ימין: למה לי יד בקמינה: מדרבה
 כתיב (דף קמ"ה) לקידוש קומץ. ככלי שרת

שיטה מקובצת

ין זוּרִיקָה בַּשָּׂר קִרְבָּנוֹת מִמָּטָה
 הָיִינוּ מֵשׁוֹס דְּלִיף מֵהִיקִישָׁא וְשֵׁ
 וְשֵׁר ר"ש וְזִיקָה בַּשְּׂמָלָה דְּמִוּכָה
 זִיקָתָא אֲשֶׁם ^ע דְּקִבְלָהּ לֹא אִירִי
 הָיָה תָנָא קִבְלָהּ ^ב כְּוֹתִימָה בַּחֲדָא
 לֹא לִירֵשׁ מִדְּכַרְבִּי וְחַת הָעֵשִׁי
^ב נְמִי פִרְץ יִמִּינִי מִדְּרַבָּה בִּר
 מִירִי דְּבַעֲשֵׁי יָמִין אֲבָל ^ב מֵהִיקִישָׁא
 הָרִישׁ לְעִיל וּפֹסֶל קִבְלָהּ בַּשְּׂמָלָה
 דְּמִלִּיקָה בִּימִין מִמָּטָה דְּקִבְלָהּ לֹא
 בַּהֲמָה אֲלֵא בַּהֲמָה לַחֹדֶה צְעוּלָה

וא"ת ולפר"ת נמי בו' ומשני בר"ש דכהונה בעיא אצבע למאן דאית ליה היקשא, [כדפירשתי] בפ"ק דחולין וזריש

מסורת הש"ס

(א) נשבת לך: ושינ' (ב) תר
פ"א הלכה ה, (ג) לקמן נח.
מנחות. (ד) כל הסוגיא דסופין
פ.ח. סוכין כד, (ה) מנחות ו. י.
(ו) שם ונעליך כד, (ז) מנחות ו.
(ח) יומא מח: מנחות. (י) ממד
לח: (יא) ירושי יומא פ"ב ה"א.
(יב) מנחות. (יג) ירושלמי
קידושין פ"א ה"ב, (יד) לעיל ז.
(טו) ויקרא ט. ט.

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא לפני פניו ולא
לאחריו: (ב) רש"י ד"ה נדרש
לפניו ולאחריו קמיפלגי ר"ש
קצר: (ג) ד"ה שניה וכו' בשמאל
פסל וקאמר: (ד) ד"ה זרק וכו'
כל הזנחים קאי דלח:

גליון הש"ס

גמ' יד יד לקמציצה. עיין לקמן סג
ע"צ תוס' ד"ה מה חטאת
צסק"ד: [תוס' ד"ה והרי וכו']
אבל ר"ש לא סבר לה בזה
למילת ימין בזריקה כו'. עי'
יומא דף סא ע"צ תוס' ד"ה מה
חטאת וכו']:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לעיל יא, וי"ג, ט) (סוטה טו, מנחות ו, יא, ג) לעיל טו, יומא מת, נזכר מנחות כו: עיי' ת"כ וירקא גרבה פרש' ד היריא, וצ"ע ירוש' יומא פ"ה ה"א, (ד' ע' ת"כ וירקא חובה פרש' ג ה"ו, ט) [ומא ע"ש ע"ט: ע"ש דלמא וואלמר דב יסודה המקבל וכו'], (ו) [ע' חו' לקמן לד': ד"ה למעטינן, (ז) יומא מת, כ"צ קול: [נכדוהי מדן:] ירוש' ג ה"ו, ט) [ומא ע"ש ע"ט: ע"ש דלמא וואלמר דב יסודה המקבל וכו'], (ו) [ע' חו' לקמן לד': ד"ה למעטינן, (ז) יומא מת, כ"צ קול: [נכדוהי מדן:] ירוש' ג ה"ו, ט) (סוטה פ"ה ה"א, הוריות פ"א ה"ג, ח) [לקמן גב: מנחות יז, ט) (ו) וירקא ה דיב, י' לקמן סט, י' לקמן כו:, ט לעיל טו, ט) (עיי' לעיל יא, בתורה בא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והאמר רב יהודה אמר רב הטומע נירי: (ב) שם מנחיה ענין לקבלה: (ג) ר"ש ד"ה ואשם טעמא וכו' קדשים חטאטא באשאש לכ"י חתקא: (ד) ד"ה גא לעובדה וכו' ככלי הווא וכשרה וכו' אי בעי ככלי: (ה) ד"ה לקומץ וכו' בימין סד"א דהואיל כ"ל ודס"א:

שינויי נוסחאות

[א] וימא (מת א) הני דהאמר רב יהודה המקבל (הגרבי' וכו' כבי"ט: ב) ג"ל ואת כל דם הפר ישפך, וכו' כמקו (הגרבי' וכו' בחבתי'') [ג] ג"ל ר"ש שלא בכלי שרת כשרה (גרבי'): [ד] אצבע וכהונה מדר' יהודה ב"ר חיאי (יב"ט: ז) [ה] ועצלו (ש"ט: ז) [ז] ג"ל ביד (ששכ"י: ז) [ז] שזירקתו (כ"פ: ז) [ח] כלן קס"ד ומס"ד דאי ס"ד צ"ק וק"ט וכו' בדין:] א' דורשיש' כן שבעתי בסדר (ש"ט: ז) והא בשפיכת כ"ל (ש"ט: ז) [א] בבורח ומקח: [ב] דא דברפי כל (ש"ט: י) [ג] שצ"מ נטקו ודוכי מצוי למימר הכי: [ד] ג"ל כיון (ששכ"י, יב"ט: ז) [ה] ג"ל כמבשלים (ה"ח: ז) [ו] והא דאמרינן מתקן: [ז] ג"ל דברפי כל הפסולין תנן קיבל כו' (ש"ט גרבי'ו), וכו' דק"י קאי פ' אלמקטיה (פ"ח ה"ח), אצל כה"ה וצ"י פי דקאי אלמלעל ע"ש ניקטאס פירושם, וע"ש קריא, ט"ק ומל"א"ט: [י] יחידו (כ"ה כהנאו): [יא] ג"ל הולכה מי"מ [קשתן] הא לא כתיב (ד"ו גרבי'): [א] ג"ל נטקף פי הכי דהוא מנשיט לעיל בשולח פ"ק הולכה בור אי לאו משום דליקו מקרי: [ב] בגליין נטקס ג"א ואתי, וצ"ע לכשר (חור"א ס"ד קט"ה וי"ט) [א] דמשני בשולחין כי חטאת (לקמן גא) סבר כ"ל (ש"ט: ב) דהייקשא ואידך שניאי כו' כ"ל (ש"ט, צ"ק, וכו' בחסו חס"ה) ומה שנימאס א"ן מ"מ מקומא אלא לקמן אחר מצינו מנשיט דמוצורע ליפנין לה (צ"ק, הוריא"א חבא, ועיי' ספ"ו דמקח מימח ורבינן, וגם מתמיה דבין: [ב] ע"י א"י מ"ש להויה: [ג] מל"ל בוריק: [ד] נהא דמיתב ענישה ר"ש מתקן, וצ"ל כדאמרינן בסמוך בא לעובדה ככלי עובדה בשמאל כו': [בא] מדנביהא משמע דגא לעובדה כשמאל כאש קאי על עובת הקבלה, ועי' תוס' מנחות שדמו פ"ה (גרבי'):

ליקוטים

דס תופר יקבלו, כלומר מדס שכתוב בפסוק קח מהים מנו ונשאר דס והתפר אותו על המגר שנמצא המסור דס מהפר, קסבר גורעין המ"ס ומסויסין אותו על הפר ודורשינן אותו דס מהפר כו', ואם קבל דס הפר ככלי ותשפר כן הכלי ואספו שר כי הכלי קדשו כבד, (ר"ש יומא מת), גורעין ומוסיפין ודורשינן, כלומר דבר

ולרבי שמעון דלא צעי קידוש קומץ, כדאמר בהקומץ רבה (מנחות דף כו, ט) **שלא בכלי שרת** פסולה ורבי שמעון מכשיר: **ולמ"ד נמי ר"ש צעי קידוש קומץ**, דאיכא אמוראי דפליגי התם במילמיה דר"ש ואיכא למ"ד הכל מודים בקומץ שטעון קידוש וכי קאמר ר"ש [א] כשרה בהקטרה קאמר אס נטלו מתוך כלי שרת לאחר שקידשו והקטירו צידו: **בשמאל אכשורי מכשר**, לקדש דלא עדיף קידוש הקומץ מנקלת הדס דמכשר לה רבי שמעון בשמאל: אי **לקמילא גופא**, שמהא צימין דלר"ש לא נפקא ליה י"ט מוקמץ הבהו דהא אמרו לעיל [וא], דצעין לרבי שמעון אכצב [א] מדר' יהודה נפקא: **מאי טעמא דר' שמעון**, דמכשר הקטרת קומץ שלא בכלי אס העלן [א] למוצה צידו אמר קרא בנמחה קדש קדשים הוא [א] לכ"י אייתקש מנחה למטאת ואשם לומר לך גא לעובדה ציד עובדה צימין כחטאת שזריקת דמה צימין [א] במתן אכצב ולא בכלי וצעיא ימין דכתיב זה אכצב וכהונה: **גא לעובדה ככלי עובדה בשמאל נאשס**, שזריקה [א] ככלי (י) והיא כשרה בשמאל לר"ש כדאמר לעיל זרק בשמאל פסול ור' שמעון מכשיר אלמא אי צעי ציד עבד אי ככלי עבד וממילא נפקא קמילא צימין דהא עבודת יד היא ולא עבודת כלי: **לקומץ דמנחת חוטא**, שמהא קמילתו צימין (ט): **דהואיל וא"ר שמעון**, בצ"ק דמנחות (דף ג) צדין הוא שמהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה שלא יהא חוטא נשכר ומפני מה לא הטעינה שלא היא קרבנו מהודר קד"א קמילת שמאל מתכשר זה קמ"ל יד יד דרצא, כולה שמעמי' מנמחות: **מתני' נשפך על הרצפה**, מואר זהמה שלא נתקבל ככלי: **גמ' מהפר יקבלנו**, שאס נשפך מן הואר על הרצפה ואספו פסול שהרי לא נתקבל מהפר [א], דאי ס"ד דהאי מ"ס דכתיבא במדס

דרשינן ליה דכתיב דמשמע מקאת **גורעין**, אות מתיבה זו ומוסיפין אותה על חבירתה ודורשים [א] כר"ש בסדר יומא: **בשפיכת א' שריים כפיצ**, ולא בקבלה: **דהא ליסיה למוליא דס**, שכבר ניתן ממנו על הקרנות: **ספין למעלה**, שלא יפול דס הספין על המזרק: **ודבר אחר**, ספין **בשפס מורק**, ולא לתוכן [א]: **כפורי וזה**, קרי למזרקין בספר עזרא על שס קינוח כדאמר במסכת חולין (דף ס: ז) אי איכא צלימא דפרישא למכפריה א"י וצעי לכפורי דייה בההוא גצרה גבי גירון קיסר (גרעין דף טו, ז) **כריד שישן ורידין**

דלא כתיב זה אכצב ולא פליג ר' שמעון ואע"ג דדרשי' ימין מהייקשא דחטאת היחא למאן דאמר דבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בהיקשא אלא למאן דאמר אין חוזר ומלמד דהיקש אמאי לא פליג ר' שמעון והשתא הא דמשני [א] בצ"ק דחולין (דף כג, ב) סבר לה כרבי שמעון דכהונה צעיא אכצב היינו כמאן דאמר חוזר ומלמד דהייקשא [א] אצל רבי שמעון דמכשר בצרייתא הכא שמאל דזריקה לא צעי למילף ימין דהייקשא דזאת התורה מחטאת דסבר דזריקה מהואה לא ילפינן ואידך שנייא דמשני בפרק התורה (מנחות דף פג, ב) כדי נסבה **הי כמאן דאמר אין חוזר ומלמד דהייקשא ומיהו בפרק קמא דחולין (דף כג, ב) לית שנייא דכדי נסבה אצל בסקוף דס חטאת (לקמן דף גה, משני תרוייהו ומיהו אפשר דהכא מודו כולי עולמא דחוזר ומלמד דהייקשא כיון דמזורע חול [א] דהוא למלמד דראשון ומתירון זה אנו כריכין בסמוך [דדריש] [א] גא לעובדה ציד עובדה ככלי עובדה היינו היקש וחתאת גופייה מגזירה שוה דמזורע ליפנין לא ואס תאמר מאי פריך והי זריקה דלא אכצב אלא כהונה ופסולה ולא פליג רבי שמעון [מת"ק] נמי הוה ליה למיפחד אמאי פסל שהרי בחטאת צעי אכצב בצרייתא כדאמר באכצבו ולקח וגם אמרו דתנא קמא סבר מקרא נדרש לפניו אצל מכהונה לא יליף ואי פסול דזריקת שמאל בשאר קרבנות מהייקשא דזאת התורה א"כ מאי פריך מר' [ד] שמעון ונראה לי דמדדבנן לא הוה צעי למיפחד דהוה מאי למימר דטעמא דרבנן לאו משום דאכצב נדרש לפניו וצרייתא דמי באכצבו ולקח לדברי ר' שמעון נקטייה וטעמא דרבנן דפסלי שמאל בקבלה משום דכתיב ולקח הכהן מן הדם וסברי רבנן כהונה לא צעיא אכצב וכן משמע פרק דס חטאת (לקמן דף גה, ב) דפרין ימין מדברה דר כר חנה נפקא ומשני ימין כדי נסבה ואיציעת אימא כר' שמעון דאמר כהונה צעיא אכצב מכלל דלרבנן כהונה לא צעיא אכצב ולכך הוצרך לשנוי כדי נסבה ולרבנן דכתיב זהו [ד] דזריקה בשאר קרבנות כהן משמע ימין ולא צריך למילף מאכצב דחטאת. דצו"ך:**

גורעין ומוסיפין ודורשינן, לא שייך למיפחד סבינא חריפא אפסקא קראי [א] אלא כשמסכר מציא אחת כי יהיא דיש גומלין (צ"צ דף ק"א): ואס תאמר חיפוק לי מדממעטינן דס ספין כל שכן שעל הרצפה ויש לומר דלימלא דס ספין גרע משום דנתקבלה בפסול אי נמי אי לאו טעמא דגורעין ומוסיפין ודורשין הוה אמיינא דמדס הפר ולא מדס הפר ודבר אחר אמא למעוטי שעל הרצפה אצל דסקין שפיר דמי: **בשפת מורק**, [פירש"י] צחוץ ולא שיפול [לתוכו פ"י] צתוך המזרק דאס כן הוה ליה דבר אחר [ואין להקשות] דגבי הוואה דפרה אמרינן גמר להוזה מקנח ידיו בגופה של פרה בפרק קמא דמנחות (דף י: ז) אצל הכא לא מקנח ליה לכסין בגופה של פרה לפי שאו היה הסכין מלא וימין ולא היה עוד נאה לשחוט ומיהו זההיא שמעתא גופה גבי פרה אמרינן בשלמא ידו מקנח לה בגופה של פרה אלא אכצבו במאי מקנח אמר אציי בשפת מורק והשתא ידו נמי ליקנח בשפת

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כה.

העוף נמי לא הוה י"א צעי ימין במליקה אלא בהזאה דווקא וא"ת וכיון דר' שמעון פליג במליקה א"כ מתני' דפרק חטאת העוף (לקמן דף סה, ב) דמלק בשמאל כו' לא אמיא כרבי שמעון י"א והא על כרחין כרבי שמעון אמיא מדקמתי סיפא או צלילה אינו מטמא בגדים אצית

הצליעה ומפרש טעמא י' משום דכל שפסולו בקדש אינו מטמא בגדים אצית הצליעה ומפרש בגמרא דכיון דהך שחיטה מתרת את האיסור פי' שאס עלה לא ירד והיינו כרבי שמעון דלרבי יהודה נשחטה צלילה תרד דממעט לה מוצאת היא העולה צפידיקן י' וי"ל דההוא תנא סבר לה כוותיה צחאל ופליג עליה צחאל אי נמי אפי' רבי יהודה מודה בעופות דלא ירדו משום לילה דכיון [ד] דהוה פסולן בקודש דלא כתיב שלשה מיטוטי אלא צבהמה וא"ת דצריש מוצח מקדש (לקמן דף פג, ב) מפקי רבי עקיבא ורבי יוסי הלגילי מעולה וכצניס דמוצח מקדש את הראוי לו ומאן דדריש מכצניס פוסל הרצה בעוף ויתר מציבהמה וי"ל דרבי יהודה סבר כמאן דדריש מעולה ולא מהכצניס [א] או משאר דרשות דהתם ורבינו שמואל מיישב גירסת הספריה ומפרש והרי זריקה דלא כתיב אלא כהונה ותנן זרק בשמאל פסל ולא פליג רבי שמעון דמכיון ט דתנן כל הזחיס שקיבל בשמאל פסל כל שכן זריקה שהיא עיקר כפרה ולא פליג רבי שמעון כי אס על קבלה ואי הוה פליג אדזריקה הוה ליה לאשמועינן כח דהימירא דמכשיר ר' שמעון דזריקה וכו"ש בקבלה וצ"ע אי מצי לפרש הכי לשון ותנן זרק בשמאל פסל והא [א] דלמרי' בפרק כל הפסולין (לקמן דף גב, ב) קבל צימין ומנן בשמאל יחזור י' לימין והיינו משום הזריקה דצעי ימין דאי משום אכצב ואמאי פסל ומו דרבי שמעון אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה

הוה ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן ימין בשאר קרבנות מחטאת דהייקשא דזאת התורה הא פלוגתא דאמוראי היא צריש אחיו מקומן (לקמן דף ג, ז) אי דבר הלמד מגזירה שוה חוזר ומלמד דהיקש או לא ונראה מתוך כך דכל שכן דמיחא הכא טפי דפרין והרי זריקה אכצב ליה לפלוגי ולהכשיר משום דעבודה שאפשר לצטלה הוא [א] ושמא לכתחילה קאמר יחזור לימין שלא יעשה זריקה בשמאל אצל דדיעבד זרק בשמאל כשר א"י משום הולכה נמי קאמר לכתחילה יחזור לימין אצל דדיעבד כשר א"י [א] מיירי בחטאת דמודה ר' שמעון דצעי ימין דזריקה וא"ת וכיון דילפינן אכצב דחטאת בגזירה שוה מאכצב דמזורע דהויא צימין היכי ילפינן

עין משפט נר מצוה

כה:

מזרק נראה לפי שצריך לשרוף לכוליה דס אצל אצבעו לא אפשר לקנה בגוף הפרה שהיה מזה צהר המשחה אל נכח פני אהל מועד וכי צין כל האה והאזה ירד מן ההר לקנה ידיו בגוף הפרה הִאֵז חי נמי כדפי' בקונטרס לקמן צפרק דס חטאת (דף ג:) שלא יתלכך אצבעו בנימין צין ההאזות דהכי נמי חיישינן לינימין צפי' כל תכתי (שבת דף קטו:) גצי מפשיטין את הפסח עד החזה וכן נראה דשחיטתה והיזיתּה צמקוס אחד היו כדאימא צפרק פרת חטאת (לקמן דף קיג.) וכן צמסכת מדות (דף לה.) מנן כל הכתלים שהיו שס גצוהין עשרים אמה חוץ מכותל מזרחי שכהן השורף רואה פתחו של היכל צשעת היזיה ^ו. ע"כ:
זאת אומרת אויר בלי בבאי דמי.
מהכא הוה מני למיפשט לעיל וז"ע הִאֵז פרק המזבח מקדש (לקמן דף פו:) גצי אויר כצט ככצט דמי:
קדשים קלים מנין. ומימה דלעיל גצי מדס הפר ׀ולא מדס העור׀ לא קאמר קדשים קלים מנין ויש לומר דכיון דגלי הכא ה"ה התס ^ו:

תורה אור השלם

- אך מענין ובור מקוה מים יתירה טחור ונגע גבגלקתם יקטוא: וירקא יא, לו
- ולקח הבוהן הקשיח מדם הקפר ויבאי אתו אל אהל מועד: וירקא ד, ה
- שה תמים נכר בן שנה יתירה לבם מן הקבשים ומן העזים תקחור: שמות יב, ה

גליון הש"ס

גמ' תרגומא אבן שנה. עיי' זמנא דף מט ע"כ חופ' דיה שפלי: שם זאת אומרת שעות פוסלות. עיי' טורי פלן ריה דף ט ע"כ דיה פחות מל' יום: רש"י ד"ה מים שבתוכה ושבתותיה לא וכו' ופסק לה חזיונותיה. כד"ש פ"ט מ"ג פדסה:

מוסף רש"י

ורידין. וטור האור שמקלחין את הדס (חורין ב:) תרדא. אין לו (ב"ק קה) גניחות (חזרוניא):
א"י: משועמס (ה"בכ"ב):
א"י: שוטיא, ל"א עלל (בכורות יח):
הצורם: פוסס (צ"ח ב:)
אזן הטר. כסן משוס לאתר שמיטה:
בזית בשר. דליכא כדי אילתא דאס:
או בזית חלב. דליכא כדי אילתא מונח (בכורות טז):
בשמיס נפקא לן כידיל זולין (ענין) דמשוס חלב מן זורק דמידי זורק כסחן את הדס וגו' והקטרי חללן, אלאמא חלב אפי"ט שאין צטר צטר (מנחות ט.) תרגומא אבן שנה. הא קאמ, שיה סל רחוייו פלן שנה דלמ, פלן סל בענין אלא בשמיטה וקבלה: שעות פוסלות בקדשים. וקמי' לאשמעינן דלס טול טול זה אפמקד ביד גינסן צמ' ששעות גינסן, חיל עתה עמיטת וזרקתן קודס שנה משעים, דשעה משיעת פוסלת ו הוי כננסה שניה (בכורות טז):

ליקוטים

אמר ליה תרדא. מה שקרא אמרואי לבריהה תרדא כמו רבה לרב עמרם ב"ר ספי, ורי חייא בר אבא ר"י אבא, חזון ראביא לאבא בן חזן בכריתות י"ח טול טול זה אפמקד ביד גינסן אין לב רבא לרב עמרם בב"ק ק"ה ע"כ. כולם י"ל שהיו חבוריהם וגדוליהם מהם ויל קפדי כלל. (מנח אילי ס' ק"י)

שיטה מקובצת

ער שלא יגיע דם לאויר מזרק. פי' קודס משמע לאויר (ה)מחולט המזרק. שם לא נתמחו עד שהיה כנגד המחולט פשיטא דכמותה דמי:
מי שעבדי ב"ס לחבית. הוי חנית ממי' שנתמה שס לגס מי חטאת (מ' הר"פ פירוש׃)
פי' ש"מ אויר בלי בבלי דמי. שמי' על עיני שפת הכלי מונחת ואין המים שותחין וטפלים מידו לכל המזקס (נדב שענינו) דמשמע שילא המים

מידו הם מתקלחין לנגן רחוק מידו

שכנגד המחולט לכל הפחות כשיעור עובי ידו, ואחור אויר שהוא קצת למעלה מן האויר שכנגד המחולט קורא אויר כלי, הילכך ש"מ אויר כלי ככל דמי ומים (שולחן)
אחוריה מידו והולכין)
באור הכלי כדפי' הרי סס כמותיה מוך הכלי ומלאו חשונה נתינת מים אל הכלי שהוכיז הסחוב גבי מי חטאת דמכרי' (מגעי יו, י) ומנן (ענין) מים חיים אל כלי, ולכן לא (משיגא) נתינת מים לכלי ע"י טהרה שהרי ידו מקבלת טומאה, דלי אויר כלי לאו ככלי דמי ואינו חסוב נתינת כלי עד שגיעו המים לאויר שחך המחולט אי"כ אמאי פסול הא מן האויר בליס המים לכלי והווייתו בכלי ע"י טהרה מן האויר, ואפי"ר (דלטוק) (דטוק) סוף בליס דרך (אויר) (ידן) לכלי מ"מ י"ב הפסקת אויר צין ידו לנתינת הכלי וכוין שהווייתו מוך (הכלין) ע"י טהרה אין לחוש בזה שעבדו ידו ידו שמתקלט טומאה דהא לא פסלינן אלא מידו ורגלו כדי שיעבדו המים לחיבת אכל אס

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

ורידין לחוד כלי. דנהוי הַ קבלה מהפך שפיר והאי מוך לאו דווקא דהא לא אפשר אלא על אוירו של מוך כלי:
שולי מזרק. קרקעיתו פיניי"ו צלעו"י:
עד שלא הגיע דס לאויר מזרק. לצין דופני מזרק צמוד הדס למעלה מהן ומיהו על כנגד אוירו הן דהא ורידין רואים

אויר כלי [צענין]:
אויר שאין סופו לנוח. האזי שעמידים שוליו ליפול עד שלא ינוח דס לתוכו כמונה דמי דכטר לאוספו ^ט או לא כמונח דמי והוה ליה כנשפך מן האויר לרצפה דפסול. וכשהגיע דס לאויר דופנותיו עד שלא נפחתו שוליו לא מיצביא ליה דמשנכנס לתוכן הִ הוא קבלה:
חזים שמונח חסם הווינו. לנוח המקלח מים מהר וזקוף והקילוט מקלח למרחוק ונופל לחיבת וחצית וז אינה מונחת שס לשס קידוש מי חטאת יא:
מים צנכוזה דפסולה **לס פסולין** יב:
כלומר שלא יתן כלי לחוד אוירה ויאחזונו צידו לקבל צו הקילוט לקידוש ואף יא לא חוזה לה למעלה מאוניהה כנגד אוירה דכיון שהגיעו מים כנגד אוירה הרי הן כמונחים צמוכה * ופסק לה חיומתייה ואנן מים חיים אל כלי צענין לקדוש אלאמא אויר כמונח דמי. ולקמיה פריך האזי אויר שסופו לנוח הוא:

צינץ פיה לוינוק. שאין אויר מפסיק צין פיה לוינוק:
צנכוזה. כלומר צבאו לחוד אויר דופנותיה פסולים:
צנכוזה **לס.** אפי"ט שננגד אוירה (ט) כשירין שעדיין לא פירשו מן האיגור ואפי" אויר אין כאן:
וקא פשיט ליה אויר שסופו לנוח הוא יד:
כגון הא דקמתי רישא דצנכוזה לה פסולין דילמא האזי דחשיב ליה כמונח משוס דרואי היה לנוח שהרי חצית וז שלימה ורואי היה לנוח אי לא שצא זה וקלט אצל נפחתו שולי מזרק לא היה עמיד ראו ^{טו} לנוח:
פרסי צנא מיניה. ופשט ליה חדא מינייהו:
חזים צנא מיניה. לא הוה שמיעא ליה הא מתמתין וצנא מיניה חצית שמונחת חמת הזינוק מים צנכוזה [לה] כנגד אוירה מהו לקלוט אותן למי חטאת ופשט ליה מהא ממני' דפסולין:

ופשט ליה מזרק. לא ולמד מקבלת דס:
אי אסה מודה צמורק שאי איפשר לו צלא זינוק. כששוחט על אויר הכלי אין הדס שומת צמקומו אלא מקלח לרוחב הכלי עד להלן ואי ^{טז} אויר שסופו לנוח לאו כמונח דמי נמצא כשהוא יורד לכלי מן האויר הוא צא ולא מן הפר והמורה אמרה דס מהפך יקבלנו ^{יז} וגצי חצית נמי אויר שסופו לנוח הוא וכמונח דמי ופסולין:
נתן ידו או רגלו. קילוט היורד מהר מעוקס שמשפט ועולה ואין הקילוט יורד לחצית ומנן ידו למעלה מראש ^{יח} האזור [לעשות כעין מרחץ] כדי שיעברו המים דרך ידו לחצית של קידוש:
וכן עלי יקוץ. הרלוחין לאיליה ומקבלין טומאה:
פסולין. [המים] דליילף לקמיה:
ויוסינן. של מים המטהרים ע"י טהרה חסא כשחמיה מהווה אותם או קדוש הוי מהווה אותם על ידי דבר שאין מקבל טומאה:
ואס אומרת אויר כלי ככלי דמי. מדקמתי נתן ידו כו' פסל דהא אין המים שותמין ^{יט} מידו לכלי צשמיטה אלא בהעברה כשיוצאין ^כ מידו מקלחין להס על פני רחצ פי החצית ואפי' הכי פסול אלאמא משינאו מידו לקלח על פני אויר הוה ליה כאליו שחתו מידו לכלי שהרי ידו על כנגד שפת הכלי מונחת ומשינאו מידו מקלחים בא) צאו כנגד אוירו דלי לאו ככלי דמי אמאי פסול הלא מן האויר צאין לו והוה ליה כמותן ידו צאינור שחוך מן הקילוט עשר אמות:
דינמא צנאוס. מידו לכלי ולא צאו מן האויר:
פרדא. שוטה צהול:
שיעצרו סנן. והעברה צקילוט משמע:
האזור. אקרניי"ר ^{כא} דהוי מוס דתנן (צנכורות דף ז.) נפגמה אזנו גצי מוס ^{כב}:
ואחר כך קינל דמו. דהוה ציה ^{כג} מוס צין שמיטה לקבלה:
שהי צצר. כריך שיהא שלס צשעת קבלה צשעת שמיטה:
אשכחן קדשי קדשים. דהאי צצר ^{כד} (העלס דצר של צצור) כמיצ:
צנעס שמיטה. דחמיצ (שמות צ) תבוסו על דהש דהיינו שמיטה וסמך ליה שס תמים וגו':
שנאסייר מהן. צשעת וזיקה אס ^{כה} נטמא כל הצצר והחלצ או שאצב לא זורוק רצי יהושע לטעמיה דדריש ועשית עולותין הצצר והדס [דברים יב] אס אין צצר אין דס צמנמות (דף טו) קמתי מיהא זורק ואין לך בעל מוס גדול מזה קשיא לרצא דאמר צענין תס צשעת וזיקה אצל לרצי וירא לא קשיא דהא לא צעי תס אלא צשמיטה וקבלה:
סרגומה אכן שנה. אצי אמר ליה לרצא תרגמה אכן שנה למתניתן דצעי כל הווייתו צשעת ^{כו} שמיטה אכן שנה קאי דסליק מיניה ^{כז} בן שנה יהיה כל הווייתו יהיה בן שנה אצל אס נכנס בשנה שניה צין שמיטה לזריקה פסול דשעות פוסלות צקדשים כדפיש ^{כח} ואולי אצל תס חילץ מיניה דהאי יהיה לאו אתמיה קאי ^{כט} וקבלה צקדשים קלים צמתימות הואיל וגלי צקדשי קדשים גלי:
שעות פוסלות צקדשים. דשנה האמורה צקדשים קיימא לן צפרק יוצא דופן צמסכת נדה (דף מז:) דאין מונין לה מתשרי כשאר ראשי שנים אלא מיום שגולד מעת לעת לשנה הבאה ולפלינן בן מקרא דכתיב צו בן שנתו שנתו שלו ולא ^ל שנתו על מנין עולם ואשמעינן הכא דלא תימא מיום ליום הוא דצעינן ולא משעה לשעה אלא אף משעה לשנה שסס נולד צניסן ^{לא} ציא"ר וצט" וצט" שעות ושחטו לשנה הבאה ציי"ר צניסן צני" שעות אסור לזרוק דמו צעזעירית שכצר עברה שנתו:
הוא יב **צפניס. צעורה:
חסך. רגליה ואחר כך שחט כשרה שלא נתעבר דס פסול יוצא עס דס צצמזרק שנתקבל צו הדס. ולקמיה ^{לב} פריך הא שויה צעלת מוס:
*** שחט ואחר כך חסך פסולה.** ^{לג}שמשנשחטה נפסל דס הרגלים ציוצא וכל דמי צהמה וינוקיס זה מזה ועלה ויצא דרך צית שמיטה ונתעבר צדס המזרק ופסלו:**

ה"ב

מנינן צקדשים משנת עולם דהיינו תשרי א"כ לעולם לא תמצא תמידין של ר"ה קריבין דהא לכל הפחות צענין נתינת שמיטה שנתה מיום קודס ר"ה ומד שננס הוא בתשרי בן שמי' שנים או תמיד בן שנה צענין. ועוד קשיא דמנלן דשעות פוסלות צקדשים, ואי שנתה שנה ולא שנתו של עולם הא צענינן (דף יח) אילטערק קריל חד למעטיי שנת עולם וחד למימר דמנינן מעת לעת. ותוכי דקושיא חדא מתוך לחברה דע"כ שמי' אלא אילטערק למעטיי שנת עולם דמתמיד נפקא דלי"כ אלא תמצא תמיד [של ר"ה] כצר כדפי'. אלא אילטערק משוס מעת לעת ולומר דשעות פוסלות צקדשים (תהר"ם):
רש"י ד"ה תרבויה. דדאי ידיה לאו ארביס קאי. ואפי' קדשים קלים צמתימות דבעינא תס צשעת קבלה והולע מנלן, וי"ל כיון דגלי לן קרא דבעינן תס ששעת שמיטה משס תמים צקדשים קלים צני קבלה, [בנאולכן] דבעינן תס כמו צקדשי קדשים והולע לא תפקיה מכלל

קבלה (כך מביא הר"פ לשון רש"י):

מסורת הש"ס

(א) [צ"מ.יב.קב, ג] פסה פ"ו (מ"ד, ה) עיי' ע"ז עא: (ד) [צ"ק קה: צ"מ כ: כדמות יח: וע' בכל המקומות מה שפרסיי, אכן בענין ערך מרר גרס מרסא ופי' שוטה מוריד ריר, ס) [עדות פ"ק ז משנה ד, ו] [לקמן כו. ע"ש] צבורות לט: ע"ש, ו [לקמן קט.] פסחים עט. מנחות ט, כו. [צבורות שס] מעילה טו:
מ"ו פסחים פ"ו ה"ג רובחים פ"ד ה"ב (ס) גינין מעילה ח תורה"א אמר, (ט) לקמן לב, ו [ל"ל לקמן קד. ופסחים עו.] רע"י מנחות ק: קא. (ט) שייך לקר כו. ט. [וענין מ"ו מנחות ז: ד"ה אלא, מ] עיין לעיל ז: רש"י:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ר' זורא אמר ר' יוחנן הלורס: (ב) רש"י ד"ה צנכוזה וכו' אוירה הן כשרין: (א) ד"ה שעות וכו' ולא שנה של מנין עולם:

לעני רש"י

פיניי"ו פוגי"ן. קרקעית. אקרניי"ר אנקרניי"ר. לחרוץ (הריקן).

שינויי נוסחאות

[א] לאויר מזרק (ר"ש"ס) וביה ברש"י: [ב] כשירין (ש"ס): [ג] אמר (פרייז, וביה כצ"צ): [ד] חייא בר אבא (הגרי"ם): [ה] גי' הערוך תרדא. ועי' מסיכא"ש: [ו] הווייתו' בשעת שחיטה איחודיה כו' כ"ל והסאר ממק, דל"כ ל"ש לומר תרגומא אבן שנה (ח"ט ז:) עיי' משק שלמה דקרי' הוי מסיכא אויר שסופו לנוח הוא דהי' חסא פסולין דילמא ולא דחשיב ליה כמונח משוס דרואי היה לנוח שהרי חצית וז שלימה ורואי היה לנוח אי לא שצא זה וקלט אצל נפחתו שולי מזרק לא היה עמיד ראו ^{טו} לנוח:
פרסי צנא מיניה. ופשט ליה חדא מינייהו:
חזים צנא מיניה. לא הוה שמיעא ליה הא מתמתין וצנא מיניה חצית שמונחת חמת הזינוק מים צנכוזה [לה] כנגד אוירה מהו לקלוט אותן למי חטאת ופשט ליה מהא ממני' דפסולין:
ופשט ליה מזרק. לא ולמד מקבלת דס:
אי אסה מודה צמורק שאי איפשר לו צלא זינוק. כששוחט על אויר הכלי אין הדס שומת צמקומו אלא מקלח לרוחב הכלי עד להלן ואי ^{טז} אויר שסופו לנוח לאו כמונח דמי נמצא כשהוא יורד לכלי מן האויר הוא צא ולא מן הפר והמורה אמרה דס מהפך יקבלנו ^{יז} וגצי חצית נמי אויר שסופו לנוח הוא וכמונח דמי ופסולין:
נתן ידו או רגלו. קילוט היורד מהר מעוקס שמשפט ועולה ואין הקילוט יורד לחצית ומנן ידו למעלה מראש ^{יח} האזור [לעשות כעין מרחץ] כדי שיעברו המים דרך ידו לחצית של קידוש:
וכן עלי יקוץ. הרלוחין לאיליה ומקבלין טומאה:
פסולין. [המים] דליילף לקמיה:
ויוסינן. של מים המטהרים ע"י טהרה חסא כשחמיה מהווה אותם או קדוש הוי מהווה אותם על ידי דבר שאין מקבל טומאה:
ואס אומרת אויר כלי ככלי דמי. מדקמתי נתן ידו כו' פסל דהא אין המים שותמין ^{יט} מידו לכלי צשמיטה אלא בהעברה כשיוצאין ^כ מידו מקלחין להס על פני רחצ פי החצית ואפי' הכי פסול אלאמא משינאו מידו לקלח על פני אויר הוה ליה כאליו שחתו מידו לכלי שהרי ידו על כנגד שפת הכלי מונחת ומשינאו מידו מקלחים בא) צאו כנגד אוירו דלי לאו ככלי דמי אמאי פסול הלא מן האויר צאין לו והוה ליה כמותן ידו צאינור שחוך מן הקילוט עשר אמות:
דינמא צנאוס. מידו לכלי ולא צאו מן האויר:
פרדא. שוטה צהול:
שיעצרו סנן. והעברה צקילוט משמע:
האזור. אקרניי"ר ^{כא} דהוי מוס דתנן (צנכורות דף ז.) נפגמה אזנו גצי מוס ^{כב}:
ואחר כך קינל דמו. דהוה ציה ^{כג} מוס צין שמיטה לקבלה:
שהי צצר. כריך שיהא שלס צשעת קבלה צשעת שמיטה:
אשכחן קדשי קדשים. דהאי צצר ^{כד} (העלס דצר של צצור) כמיצ:
צנעס שמיטה. דחמיצ (שמות צ) תבוסו על דהש דהיינו שמיטה וסמך ליה שס תמים וגו':
שנאסייר מהן. צשעת וזיקה אס ^{כה} נטמא כל הצצר והחלצ או שאצב לא זורוק רצי יהושע לטעמיה דדריש ועשית עולותין הצצר והדס [דברים יב] אס אין צצר אין דס צמנמות (דף טו) קמתי מיהא זורק ואין לך בעל מוס גדול מזה קשיא לרצא דאמר צענין תס צשעת וזיקה אצל לרצי וירא לא קשיא דהא לא צעי תס אלא צשמיטה וקבלה:
סרגומה אכן שנה. אצי אמר ליה לרצא תרגמה אכן שנה למתניתן דצעי כל הווייתו צשעת ^{כו} שמיטה אכן שנה קאי דסליק מיניה ^{כז} בן שנה יהיה כל הווייתו יהיה בן שנה אצל אס נכנס בשנה שניה צין שמיטה לזריקה פסול דשעות פוסלות צקדשים כדפיש ^{כח} ואולי אצל תס חילץ מיניה דהאי יהיה לאו אתמיה קאי ^{כט} וקבלה צקדשים קלים צמתימות הואיל וגלי צקדשי קדשים גלי:
שעות פוסלות צקדשים. דשנה האמורה צקדשים קיימא לן צפרק יוצא דופן צמסכת נדה (דף מז:) דאין מונין לה מתשרי כשאר ראשי שנים אלא מיום שגולד מעת לעת לשנה הבאה ולפלינן בן מקרא דכתיב צו בן שנתו שנתו שלו ולא ^ל שנתו על מנין עולם ואשמעינן הכא דלא תימא מיום ליום הוא דצעינן ולא משעה לשעה אלא אף משעה לשנה שסס נולד צניסן ^{לא} ציא"ר וצט" וצט" שעות ושחטו לשנה הבאה ציי"ר צניסן צני" שעות אסור לזרוק דמו צעזעירית שכצר עברה שנתו:
הוא יב **צפניס. צעורה:
חסך. רגליה ואחר כך שחט כשרה שלא נתעבר דס פסול יוצא עס דס צצמזרק שנתקבל צו הדס. ולקמיה ^{לב} פריך הא שויה צעלת מוס:
*** שחט ואחר כך חסך פסולה.** ^{לג}שמשנשחטה נפסל דס הרגלים ציוצא וכל דמי צהמה וינוקיס זה מזה ועלה ויצא דרך צית שמיטה ונתעבר צדס המזרק ופסלו:**

ה"ב

שיטה מקובצת (המשך)

היו ידו מוך הלינוק רחוק קלמ מן הקילוט והיו עטריס דרך ידו לינא משעא טינן שהווייתו ע"י טהרה צכל של קידוש (משכון הר"פ פירש"י שפירש"י)
שעות פוסלות צקדשים. שותחין וטפלים מידו לכל המזקס (נדב שענינו) דמשמע שילא המים

מידו הם מתקלחין לנגן רחוק מידו

שכנגד המחולט לכל הפחות כשיעור עובי ידו, ואחור אויר שהוא קצת למעלה מן האויר שכנגד המחולט קורא אויר כלי, הילכך ש"מ אויר כלי ככל דמי ומים (שולחן)
אחוריה מידו והולכין)
באור הכלי כדפי' הרי סס כמותיה מוך הכלי ומלאו חשונה נתינת מים אל הכלי שהוכיז הסחוב גבי מי חטאת דמכרי' (מגעי יו, י) ומנן (ענין) מים חיים אל כלי, ולכן לא (משיגא) נתינת מים לכלי ע"י טהרה שהרי ידו מקבלת טומאה, דלי אויר כלי לאו ככלי דמי ואינו חסוב נתינת כלי עד שגיעו המים לאויר שחך המחולט אי"כ אמאי פסול הא מן האויר בליס המים לכלי והווייתו בכלי ע"י טהרה מן האויר, ואפי"ר (דלטוק) (דטוק) סוף בליס דרך (אויר) (ידן) לכלי מ"מ י"ב הפסקת אויר צין ידו לנתינת הכלי וכוין שהווייתו מוך (הכלין) ע"י טהרה אין לחוש בזה שעבדו ידו ידו שמתקלט טומאה דהא לא פסלינן אלא מידו ורגלו כדי שיעבדו המים לחיבת אכל אס

